

64. Skräddarens Visa.

När jag hem skul-le gå, Si, då träf-fa' jag på Lil-la
 snär-tan med en flaska vat-ten; Och hon trip-pa på tå, Och jag
 ta-la-de så, Se'n jag först ar-tigt lyf-lat på hat-ten.

2. »Känns ej flaskan för tung
 För er, som är så ung?
 Får jag lov att bära'n ett stycke?»
 Och hon svarade lugn
 Liksom en kake-lugn:
 »Vill ni ta' den, så tackar jag mycket!»
3. Först så tysta vi gick,
 Tills kurage att jag fick
 Och mig dristade till att förklara,
 Att mitt namn, det är Stick
 Då hon gav mig en blick,
 Som mig ingav nytt mod att fortfara:
4. »Vill ni älska mig, säj?
 Svare ja eller nej!»
 (Och så bjöd jag na' på karameller.)
 Ni blir lycklig och säll:
 Jag är utlärd gesäll,
 Kan bli mästare, ifall det gäller.
5. Först så stod hon och teg.
 Och på sned på mig bleg:
 (Hon blev stum utav bara förvåning)
 Svarte ja se'n och neg,
 Och när jag gick min väg,
 Fick jag pussen — och den smakte
 honing.

G. Engström.